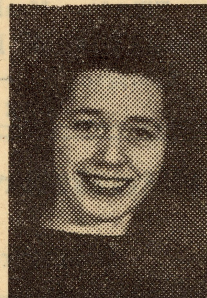

De døvstummes verdensidrætsstævne min største oplevelse

Syerske frk. ELLEN MØLLER, Ringe, der baade fik guld-, sølv- og bronze-medalje paa verdensstævnet, fortæller om sine oplevelser.

Ved de døvstummes verdensidrætsstævne i København gjorde en ung fynsk pige sig stærkt gældende. Det var syerske frk. Ellen Møller fra Ringe, der fik guldmedalje i længdespring, sølvmedalje i højdespring og bronzemedalje i 100 meter løb. Frk. Møller er til daglig ansat paa en systue i Odense, hvor hun efter direkticens udsagn ubetinget er den dygtigste, saa det er altsaa ikke alene apostlenes heste, den unge dame forstaar at bruge.

Til verdensstævnet med forstuvet fod.

— De har vel trænet en hel del forud for stævnet? spørger vi frk. Møller, en frisk solbrændt sportspige, hvis kloge blaa øjne opmærksomt følger mundens bevægelser, da hun som døvstum har lært mundaflæsningsens vanskelige kunst samtidig med, at hun opfatter sine omgivelser gennem synet.

— Ja, jeg har trænet 8 dage i sports-hytten i Ballerup sammen med 35 sportskammerater fra hele landet. Heraf var de 5 fra Fyn, bl. a. min broder. Det var en herlig uge i Ballerup, selvom jeg var saa uheldig at forstuve min fod, og med den daarligere fod havde jeg slet ikke ventet at vinde noget til verdensstævnet, men det gik saa over al forventning.

— Det maa have været en stor oplevelse at deltage i et verdensstævne?

— Det kan De tro, det var min største oplevelse. Jeg har tidligere været med til danske mesterskaber og smaa holdkampe, men det kan ikke sammenlignes med verdensstævnet i København. Verdensstævnet foregaar kun hvert 4. aar, og næste gang skal det holdes i Belgien, og der haaber jeg ogsaa at komme med.

— Hvor mange nationer deltog i verdensstævnet?

— Ialt 16, og deriblandt England og Amerika, og det var et flot syn at se indmarchen af alle 16 nationer paa Frederiksberg stadion. Selv var jeg kun tilskuer, men saa kunne jeg desbedre nyde synet, og det danske hold var det flotteste. De var alle iført røde sweaters og hvide benklæder eller nederdele.

— Kunne De forstaa Deres udenlandske kammerater?

— Det gik udmærket, og døve kan nemt forstaa hinanden indbyrdes ved hjælp af tegn, døvstummesprog, heder det vist. Der var ogsaa mange, der sluttede venskab med de udenlandske kammerater, saa det var helt igennem et dejligt og udbytterigt stævne.

Den døvstomme og omgivelserne.

— Dyrker De anden sport i Deres fritid?

— Foruden atletik dyrker jeg gymnastik og om vinteren terrænløb, ellers faar jeg fritiden til at gaa ved at læse bøger og gaa i biografen.

— Hvordan fornemmer man som døvstum sine omgivelser?

— Man mærker faktisk ikke meget til dem. Jeg har været døvstum, fra jeg var ganske lille og klarer mig ret godt ved at bruge øjnene. Hjemme kan jeg tale ved hjælp af tegn, da min broder ogsaa er døvstum, og ellers kan man altid gribe pennen, hvis

der er noget, der er særlig magtpaaliggende.

— De har musik her paa systuen, hvordan forestiller De Dem musik?

— Jeg er ikke helt døv, saa jeg kan svagt høre musik, naar den er meget kraftig, men det, der spilles her paa systuen, kan jeg selvfølgelig ikke høre, og jeg kan slet ikke høre nogen forskel paa forskellig musik.

— De fatter vel meget af en samtale gennem personernes minespil?

— En god og talende mimik er en dejlig hjælp, naar man skal forstaa, hvad andre siger, og naar man er vant til at iagttage folks mimik og minespil, er man ret fintfølelse overfor skiftende ansigtsudtryk og læser vist mere i menneskers ansigter, end man ville have gjort, hvis man havde sin høreevne og ikke havde behov for at studere et menneskes ansigt saa nøje.

— skjold.